

WSPIERANIE PRZEDSIĘBIORCZOŚCI Z WYKORZYSTANIEM PORĘCZEŃ I GWARANCJI BANKU GOSPODARSTWA KRAJOWEGO

Rozdział 1 WSTĘP

Rządowy program poręczeniowo-gwarancyjny „Wspieranie przedsiębiorczości z wykorzystaniem poręczeń i gwarancji Banku Gospodarstwa Krajowego” („program”) jest programem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. *o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2022, z późn. zm.) („ustawa”), określającym podstawowe cele i zasady działalności poręczeniowo-gwarancyjnej Banku Gospodarstwa Krajowego („BGK”).

Program, w jego obecnym kształcie, zastępuje dotychczasową treść programu przyjętą przez Radę Ministrów w dniu 19 maja 2009 r., a następnie zmienioną przez Radę Ministrów w dniu 25 listopada 2011 r., w dniu 14 lutego 2013 r., w dniu 21 października 2013 r. oraz w dniu 12 czerwca 2015 r. oraz wprowadza zapisy wynikające m.in. z przepisów ustawy z dnia 24 listopada 2017 r. *o zmianie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 2433) („ustawa nowelizująca”).

Na mocy przepisów ustawy nowelizującej zmieniono m.in. brzmienie przepisów ustawy, ustawy z dnia 14 marca 2003 r. *o Banku Gospodarstwa Krajowego* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1843, z późn. zm.) („ustawa o BGK”) oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. *o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460, z późn. zm.).

W myśl przepisów ustawy o BGK, do podstawowych celów działalności BGK należy wspieranie polityki gospodarczej Rady Ministrów, rządowych programów społeczno-gospodarczych, w tym poręczeniowo-gwarancyjnych, oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego.

W ramach rządowych programów poręczeniowo-gwarancyjnych BGK może udzielać, we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń lub gwarancji obejmujących w szczególności projekty:

- 1) realizowane z wykorzystaniem środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej oraz międzynarodowych instytucji finansowych;
- 2) infrastrukturalne;
- 3) związane z rozwojem sektora mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców („MŚP”),

– w tym realizowane z wykorzystaniem środków publicznych.

Program znacząco wpisuje się w obszary realizacji pierwszego z trzech celów szczegółowych Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju („SOR”), przyjętej uchwałą Rady Ministrów w dniu 14 lutego 2017 r., tj. *Trwały wzrost gospodarczy oparty coraz silniej o wiedzę, dane i doskonałość organizacyjną*.

Jednym z instrumentów finansowania rozwoju wskazanym w SOR, w obszarze *Małe i średnie przedsiębiorstwa*, jest realizacja projektu strategicznego *Instrumenty gwarancyjne*

dla polskich przedsiębiorców, mającego na celu utworzenie nowego Systemu gwarancyjnego dla MŚP, jako trwałego, systemowego instrumentu wsparcia rozwoju MŚP, przy wykorzystaniu gwarancji spłaty kredytów, a tym samym zapewnienie oferty powszechnie dostępnych gwarancji wspierających rozwój przedsiębiorstw.

System gwarancyjny MŚP jest również elementem projektu strategicznego *System współdzielenia ryzyka dla MŚP*, realizowanego w ramach interwencji *Rozwój rynku finansowego*, w obszarze *Kapitał dla Rozwoju SOR*. Projekt ten zakłada uruchomienie środków finansowych polskich przedsiębiorstw ulokowanych w depozytach bankowych poprzez przejęcie od nich części ryzyka inwestycyjnego. Projekt wprowadza trwały, systemowy instrument wsparcia rozwoju MŚP przy wykorzystaniu gwarancji spłaty kredytów, oparty na Krajowym Funduszu Gwarancyjnym („KFG”) oraz Funduszu Gwarancyjnym w Programie Operacyjnym Inteligentny Rozwój, a także przyczynia się do realizacji celów SOR określonych w obszarach: *Rozwój innowacyjnych firm* oraz *Efektywność wykorzystania środków UE*.

Konsekwencją realizacji SOR było uchwalenie ustawy nowelizującej i utworzenie w BGK KFG, jako źródła finansowania kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji, w tym wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, na rzecz MŚP.

Rozdział 2 CELE PROGRAMU

Podstawowym celem programu jest możliwość wykorzystywania poręczeń i gwarancji, w tym głównie portfeli kredytów udzielanych przez banki – tzw. „gwarancji portfelowych”, jako instrumentów preferowanych przez banki oraz inne instytucje dla zabezpieczania ryzyka finansowania i realizacji projektów służących w szczególności rozwojowi MŚP, realizacji projektów infrastrukturalnych, wspierania innowacyjności i/lub ułatwiających wykorzystywanie środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej. Program zapewnia wsparcie dostępu MŚP do finansowania potrzeb rozwojowych, w tym inwestycyjnych, w szczególności w obszarze nowego Systemu gwarancyjnego dla MŚP, o którym mowa w SOR, ukierunkowanego na zwiększenie roli gwarancji jako instrumentu zapewniającego przejęcie części ryzyka od przedsiębiorców na preferencyjnych warunkach (pomoc *de minimis*).

Z uwagi na cele programu, za priorytetowe produkty uznaje się portfelowe linie gwarancyjne.

Wzrost konkurencyjności i innowacyjności gospodarki, a także zmieniające się oczekiwania, szczególnie MŚP, wymagają systemowego dostosowania funkcjonowania instytucji finansowych w zakresie udzielanych poręczeń i gwarancji.

Celem programu i podejmowanych w jego ramach działań jest ułatwienie dostępu, zwłaszcza MŚP do zewnętrznych źródeł finansowania za pośrednictwem rozpoznawalnego systemu poręczeń i gwarancji, działającego zgodnie z obowiązującymi standardami, wykorzystującego również środki pochodzące z funduszy Unii Europejskiej.

Do realizacji celu programu zmierzają działania organizacyjne i ekonomiczne służące rozwojowi poręczeń i gwarancji tj. utrzymywanie wysokich standardów usług świadczonych

niezależnie od miejsca lokalizacji i obszaru działania podmiotów korzystających z tych zabezpieczeń.

Poręczenia i gwarancje udzielane przez BGK na podstawie niniejszego programu powinny spełniać warunki zawarte w *Obwieszczeniu Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji* (Dz. Urz. UE C 155/02 z 20.06.2008, str. 10) tak, aby nie stanowiły one pomocy publicznej. Ponadto poręczenia i gwarancje stanowiące pomoc publiczną lub pomoc *de minimis* powinny spełniać warunki przewidziane dla takiej pomocy.

Rozdział 3 ROLA BGK W REALIZACJI PROGRAMU

Zgodnie z art. 34a ustawy, BGK może udzielać poręczeń lub gwarancji w ramach rządowych programów poręczeniowo-gwarancyjnych. Udzielane poręczenia i gwarancje mogą stanowić pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*.

Na podstawie art. 34c minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiera z BGK umowę, która określa w szczególności:

- 1) szczegółowe warunki i tryb udzielania poręczeń i gwarancji;
- 2) wysokość, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji;
- 3) warunki i terminy przekazywania środków z budżetu państwa przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na finansowanie działalności KFG, w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji, w tym wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis* na rzecz MŚP, które nie znajdują pokrycia z innych środków będących w dyspozycji KFG.

W celu realizacji programu, minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje środki na zwiększenie funduszu statutowego BGK, mając na względzie konieczność pokrycia ryzyka działalności bankowej ponoszonego przez BGK w związku z realizacją programu (art. 34e ustawy).

Na podstawie art. 34f ustawy, BGK w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych przygotowuje roczny plan finansowy programu. Określa on m.in.: łączną kwotę, do wysokości której BGK może udzielać poręczeń i gwarancji, przewidywaną kwotę kosztów i wydatków wynikających z udzielanych poręczeń i gwarancji, planowaną kwotę zaangażowania BGK w akcje (udziały) podmiotów udzielających poręczeń lub gwarancji za zobowiązania MŚP, a także przewidywaną kwotę wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji.

W oparciu o art. 8 ustawy nowelizującej, w BGK, z dniem 1 stycznia 2018 r. został utworzony KFG. Zgodnie z art. 34g ustawy środki KFG przeznacza się na pokrycie kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji, w tym wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis* na rzecz MŚP. Budżet państwa partycypuje w pokrywaniu ww. kosztów i wydatków, jednakże tylko w wypadku braku w KFG środków pochodzących z innych źródeł. Budżet państwa zachowuje w ten sposób rolę podmiotu zapewniającego najwyższą wiarygodność finansową BGK jako poręczyciela lub gwaranta

Oprócz rocznego planu finansowego programu, BGK, zgodnie z art. 34h ust. 2 i 3 ustawy, opracowuje w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki roczny plan finansowy KFG, który zawiera:

- 1) łączną kwotę, do wysokości której BGK może udzielać poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*;
- 2) przewidywane koszty i wydatki wynikające z udzielanych przez BGK poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*;
- 3) przewidywaną kwotę wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*;
- 4) przewidywaną wysokość zasilenia KFG z poszczególnych źródeł.

Dzięki utworzeniu KFG możliwa jest dywersyfikacja źródeł finansowania programu. Następuje to poprzez możliwie jak najszersze zastępowanie finansowania budżetowego wpływami zasilającymi KFG, pochodzącymi z instrumentów gwarancyjnych Unii Europejskiej szczebla centralnego, uwolnionych po ich wykorzystaniu, zgodnie z warunkami utworzenia danego instrumentu. BGK uczestniczy w programach operacyjnych jako podmiot wdrażający instrumenty gwarancyjne dążąc do tego, aby jak najwięcej środków unijnych pozyskanych na gwarancje było przekazywanych na rachunek KFG.

Jednocześnie, zgodnie z art. 4 ust. 2, 3 i 4 ustawy nowelizującej, środki na pokrycie kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji, w tym wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, udzielanych do dnia 30 czerwca 2018 r., przekazywane są BGK przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych z budżetu państwa. Warunki i terminy przekazywania tych środków określa umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK (art. 4 ust. 5 ustawy nowelizującej).

Ponadto BGK uczestniczy, jako udziałowiec lub akcjonariusz, w funduszach poręczeniowych (art. 34a ust. 3 ustawy), jeżeli uczestnictwo takie uzasadniają potrzeby kapitałowe funduszu poręczeniowego oraz wspólne cele polityki poręczeniowej określone przez udziałowców lub akcjonariuszy spółki.

BGK może także wspierać działalność funduszy poręczeniowych, w szczególności poprzez:

- pomoc w zakresie rozwiązań informatycznych,
- udzielanie regwarancji w ramach programów unijnych, jako podmiot wdrażający instrumenty finansowe lub fundusz funduszy, o ile taka rola zostanie BGK powierzona przez instytucję wdrażającą program operacyjny,
- udzielanie współgwarancji kredytów bankowych w ramach rozwiązań wspólnego uczestnictwa w ryzyku kredytowym.

BGK nie prowadzi działalności poręczeniowo-gwarancyjnej w obszarach takich jak poręczenia/gwarancje leasingu, faktoringu, wadów i innych produktów finansowych niebankowych.

Rozdział 4 BENEFICJENCI PROGRAMU

Program skierowany jest w szczególności do podmiotów sektora MŚP.

Beneficjentami programu są również lokalne i regionalne fundusze poręczeniowe poprzez udzielanie przez BGK regwarancji obejmujących poręczenia tych funduszy oraz udzielanie gwarancji wraz z funduszem poręczeniowym udzielającym poręczenia i w ten sposób wspólne z funduszami uczestniczenie w ryzyku kredytowym.

Uczestnikami programu i jego beneficjentami są także banki i instytucje finansowe oraz instytucje wdrażające programy operacyjne i regionalne programy operacyjne, które zabezpieczają swoje ryzyko transakcyjne.

Beneficjentami programu są również studenci korzystający z kredytów studenckich, zabezpieczonych poręczeniami BGK.

Rozdział 5 INSTRUMENTY REALIZACJI PROGRAMU

Podstawową przesłanką określania przez BGK warunków działania i parametrów poszczególnych instrumentów programu jest ułatwienie beneficjentom dostępu do oferowanych w jego ramach produktów, przy jednoczesnym zapewnieniu bezpieczeństwa BGK. W tym celu BGK określa szczególnie zasady prowadzenia działalności poręczeniowej i gwarancyjnej objętej programem oraz oceny i monitorowania ryzyka, uwzględniające specyfikę tego rynku.

Jako aktywny uczestnik programu BGK udziela indywidualnych poręczeń i gwarancji oraz gwarancji portfeli kredytów udzielanych MŚP, zarówno na warunkach rynkowych, jak stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, w tym z wykorzystaniem środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej, przy zapewnieniu przejrzystości jej udzielania i zgodności z rynkiem wewnętrznym.

Cele programu będą realizowane przez szereg instrumentów, w tym poprzez:

- portfelowe linie gwarancyjne, polegające na udzielaniu bankom gwarancji portfela kredytowego obejmującego kredyty inwestycyjne i obrotowe dla MŚP, z możliwością wykorzystania regwarancji udzielonej przez Europejski Fundusz Inwestycyjny,
- gwarancje w formie pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*, w tym portfelowa linia gwarancyjna *de minimis* (PLD), polegająca na udzielaniu bankom gwarancji portfela kredytowego obejmującego kredyty inwestycyjne i obrotowe dla MŚP w ramach pomocy *de minimis*,
- gwarancje z wykorzystaniem środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej, polegające na udzielaniu bankom gwarancji indywidualnych i gwarancji portfela kredytowego w ramach powierzonych przez właściwą instytucję zarządzającą programem operacyjnym zadań w zakresie wdrażania instrumentów wsparcia dla MŚP,
- indywidualne poręczenia/gwarancje, polegające w szczególności na udzielaniu poręczeń lub gwarancji spłaty kredytów inwestycyjnych i obrotowych,
- regwarancje polegające na udzielaniu gwarancji na rzecz funduszy poręczeniowych zabezpieczających spłatę zobowiązań wynikających z poręczeń za zobowiązania MŚP, w tym z możliwością wykorzystania środków pochodzących z funduszy Unii Europejskiej w ramach powierzonych przez właściwą instytucję zarządzającą programem operacyjnym zadań w zakresie wdrażania instrumentów wsparcia dla MŚP,

- uczestnictwo kapitałowe BGK w funduszach poręczeniowych jako udziałowiec lub akcjonariusz, uzasadnione potrzebami kapitałowymi funduszu poręczeniowego i wspólną z pozostałymi partnerami polityką rozwoju działalności poręczeniowej,
- poręczenia kredytów studenckich, polegające na udzielaniu bankom, w ramach linii poręczeniowej, poręczeń portfela kredytowego obejmującego kredyty studenckie w rozumieniu ustawy z dnia 17 lipca 1998 r. *o pożyczkach i kredytach studenckich* (Dz. U. z 2017 r. poz. 357).

Rozdział 6 ZASADY OCENY RYZYKA I MONITORINGU DZIAŁALNOŚCI PORĘCZENIOWO-GWARANCYJNEJ

Zasady oceny ryzyka i monitoringu działalności poręczeniowo-gwarancyjnej powinny uwzględniać niezależne mechanizmy ograniczające ryzyko programu, które pozwolą na efektywną realizację programu i osiągnięcie planowanych efektów w zakresie pobudzania akcji kredytowej systemu bankowego, przy uwzględnieniu przewidywanej szkodowości. W tym celu metodyka oceny ryzyka jest dostosowywana do poszczególnych instrumentów oraz beneficjentów programu.

Ograniczenie ryzyka programu w ramach poszczególnych produktów zapewnia się poprzez wprowadzenie zasady dywersyfikacji klientów, a także dokonywanie stosownych zmian warunków współpracy z bankami i pozostałymi instytucjami korzystającymi z zabezpieczeń, w przypadku odchylenia realizacji programu od założonych celów.

Prowadzony jest także monitoring funduszy poręczeniowych uczestniczących w programie, w oparciu o dedykowany system informatyczny oraz wdrożoną jednolitą metodologię oceny ich ryzyka z tytułu wypłaty poręczenia oraz standardowe procedury związane z udzielaniem poręczeń.

Corocznie, w ramach przedstawianej Sejmowi przez Radę Ministrów informacji o poręczeniach i gwarancjach udzielonych przez Skarb Państwa, niektóre osoby prawne oraz BGK w ramach programów rządowych, prezentowane są dane dotyczące działalności poręczeniowo-gwarancyjnej BGK w danym roku.

W celu zapewnienia stabilnych warunków realizacji programu, w szczególności utrzymania płynności BGK i pokrycia ryzyka działalności bankowej ponoszonego przez BGK w związku z realizacją programu, fundusze statutowe BGK będą odpowiednio zwiększane o środki przekazywane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Jedną z metod ograniczania ryzyka związanego z udzielanymi przez BGK poręczeniami i gwarancjami są regwarancje Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego obejmujące wybrane produkty gwarancyjne BGK.

Rozdział 7 EWALUACJA I WSKAŹNIKI REZULTATÓW PROGRAMU

Program podlega ewaluacji dokonywanej przez BGK w odstępach rocznych. Ewaluacja obejmuje w szczególności badania ankietowe przedsiębiorców korzystających z poręczeń i gwarancji udzielanych przez BGK w ramach programu. Jej celem jest monitorowanie oddziaływania programu na gospodarkę, w szczególności pod kątem jego wpływu na

działalność MŚP w obszarze zatrudnienia, inwestycji i innowacji. Ewaluacja powinna zawierać także ocenę programu przez jego beneficjentów pod kątem dopasowania do potrzeb w zakresie ułatwiania dostępu do kredytów bankowych. Ewaluacja udostępniana jest ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych każdorazowo najpóźniej do końca roku kalendarzowego.

Ustala się następujące wskaźniki rezultatów programu i jego oddziaływania na gospodarkę:

- 1) wartość sprzedaży poręczeń i gwarancji;
- 2) wartość sprzedaży kredytów zabezpieczonych poręczeniami i gwarancjami;
- 3) liczba MSP, które uzyskały poręczenia i gwarancje;
- 4) liczba udzielonych poręczeń i gwarancji dla sektora MŚP.

Wyniki ewaluacji w zakresie powyższych kryteriów BGK zamieszcza w informacjach, o których mowa w art. 34d ust. 1 ustawy, sporządzanych każdorazowo za II półrocze. BGK podaje także informacje o zmianach tych wskaźników w trakcie realizacji programu wraz z oceną tych zmian.

Rozdział 8 NADZÓR NAD REALIZACJĄ PROGRAMU

Podmiotem nadzorującym realizację programu jest minister właściwy do spraw finansów publicznych. Mechanizmy nadzoru realizacji programu są następujące:

- 1) zgodnie z art. 34c ustawy minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiera z BGK umowę określającą w szczególności: szczegółowe warunki i tryb udzielania poręczeń i gwarancji, wysokość, warunki i tryb pobierania opłat prowizyjnych z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji, warunki i terminy przekazywania środków z budżetu państwa przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na finansowanie działalności KFG, w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów i wydatków związanych z udzielaniem poręczeń i gwarancji, w tym wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji stanowiących pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, które nie znajdują pokrycia z innych środków będących w dyspozycji KFG;
- 2) zgodnie z art. 4 ust. 5 ustawy nowelizującej umowa zawarta pomiędzy ministrem właściwym do spraw finansów publicznych a BGK określa również warunki i terminy przekazywania środków na pokrycie kosztów i wydatków, w tym wypłat, związanych z poręczeniami i gwarancjami udzielanymi do dnia 30 czerwca 2018 r., stanowiącymi pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*;
- 3) BGK przekazuje ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych półroczne informacje o udzielonych poręczeniach i gwarancjach, w terminie 90 dni po upływie półrocza (art. 34d ust. 1 i 2 ustawy);
- 4) zgodnie z art. 34f ustawy BGK, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, jest zobowiązany do opracowania rocznego planu finansowego programu, który określa w szczególności:
 - łączną kwotę, do wysokości której BGK może udzielać poręczeń i gwarancji;
 - przewidywaną kwotę kosztów i wydatków wynikających z udzielanych poręczeń i gwarancji;
 - planowaną kwotę zaangażowania BGK w akcje (udziały) podmiotów udzielających poręczeń i gwarancji;
 - przewidywaną kwotę wypłat z tytułu udzielonych poręczeń i gwarancji;

- 5) BGK w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki opracowuje dla KFG plan finansowy wyodrębniany w planie finansowym BGK (art. 34h ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 i 3 ustawy).

Ponadto, na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r. poz. 392, z późn. zm.) działa Komitet Sterujący, powołany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Do zadań Komitetu Sterującego należy w szczególności:

- 1) opiniowanie projektów planu finansowego programu oraz planu finansowego KFG;
- 2) okresowe analizowanie wyników finansowych działalności poręczeniowo-gwarancyjnej BGK w zakresie realizacji programu;
- 3) opiniowanie projektów informacji półrocznych o udzielonych przez BGK poręczeniach i gwarancjach oraz o realizacji planu finansowego KFG;
- 4) opiniowanie projektów szczegółowych zasad udzielania gwarancji lub poręczeń przez BGK w ramach realizacji programu;
- 5) opiniowanie projektów zasad i form zabezpieczania zwrotu środków należnych BGK z tytułu realizacji gwarancji lub poręczeń;
- 6) opiniowanie projektów regulaminów wydawanych przez BGK w związku z udzielaniem gwarancji lub poręczeń w ramach realizacji programu;
- 7) opiniowanie projektu umowy, o której mowa w art. 34c ustawy i w art. 4 ust. 5 ustawy nowelizującej.

Komitet składa się z 4 członków wskazanych, po jednym, przez:

- ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- ministra właściwego do spraw gospodarki;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- Związek Banków Polskich.

Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych.